

**Іванишин
Володимир
Андрійович**

Доктор геологічних наук,
академік УНГА,
фахівець у сфері
нафтогазової геології

Народився 3 лютого 1937 р. у с. Лукове Ліського району (зараз — територія Польщі). В 1946 р. разом із сім'єю був депортований до України в с. Порохова Бучацького району Тернопільської області. Впродовж 1955–1960 рр. В. А. Іванишин навчався на геологічному факультеті ЛДУ ім. І. Франка (спеціальність «Розвідка родовищ корисних копалин»). Отримав направлення на роботу в Туркменську філію ВНДінафти (м. Небіт-Даг), де до 1964 р. працював на посаді геолога, а з 1961 р. — старшого наукового співробітника. Водночас із 1961 р. викладав у Небітдагському нафтовому технікумі, пізніше — у Небітдагській філії МНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна.

З 1964 до 2009 р. Володимир Андрійович працював у Чернігівському відділенні УкрДГРІ. Тут пройшов шлях геолога, старшого геолога, старшого і провідного наукового співробітника.

В 1971 р. В. А. Іванишин закінчив заочну аспірантуру ВНДГРІ (м. Ленінград) і захистив кандидатську дисертацію. З того ж року проводив регіональні роботи в ДДЗ. Упродовж 1985–1992 рр.

керував дослідженнями надглибоких горизонтів западини за все-союзною програмою (буріння надглибоких свердловин).

Серед головних напрямів його наукової діяльності — прогнозування запасів нафти і газу, аналіз ефективності геолого-геофізичних робіт, вивчення колекторських властивостей порід, перспектив нафтогазоносності, проблем тектоніки, палеотектоніки, геодинаміки, стратиграфії, літології, фації, геохімії. Зокрема вчений відкрив явище стиснення та розтягання в осадовому чохлі ДДЗ, обґрунтував ідею генеруючої ролі карбонатних товщ і високу генеруючу роль глибокостанурених відкладів.

У 2006 р. Володимир Іванишин захистив докторську дисертацію «Структурно-стратиграфічні і літолого-геохімічні критерії нафтогазоносності глибокостанурених відкладів ДДЗ».

З 2009 р. працює на посаді професора на інженерно-будівельному факультеті Чернігівського державного інституту економіки і управління.

Вчений є одним із першовідкривачів низки нафтогазових родовищ у ДДЗ, серед яких Рудівсько-Червонозаводське, Русанівське, Селюківське. Він — автор і співавтор понад 160 наукових праць, зокрема монографій «Стратиграфія, кореляція і перспективи нафтогазоносності девонських і перехідних (пограничних) девонско-каменноугольних отложений ДДВ», «Стратиграфія, кореляція і перспективи нафтогазоносності турнейських та візейських відкладів ДДЗ», «Геологія і нафтогазоносність Голотівщинсько-Мехедівсько-Луценківсько-Свиридівського структурного вузла в Дніпровсько-Донецькій западині», «Геологія і перспективи нафтогазоносності Глинсько-Розбишівського валу».

В. А. Іванишин — член Спілки геологів України.

Нагороджений медалями «За трудову доблесть», «Ветеран праці», удостоєний звання «Почесний розвідник надр».

**Іванишин
Володимир
Степанович**

Кандидат геолого-
мінералогічних наук,
академік УНГА,
фахівець у галузі пошуків,
розвідки та розробки нафтових
і газових родовищ

Народився 17 серпня 1932 р. у с. Новосілки Мостиського району Львівської області.

У 1955 р. закінчив геологорозвідувальний факультет Львівського політехнічного інституту (спеціальність «Геологія і розвідка нафтових та газових родовищ»).

Здобувши вищу освіту, В. С. Іванишин п'ять років працював головним геологом Чернушинської нафторозвідки (Пермська область, Росія). Був одним із відкривачів Танипського, Павловського і Березівського нафтових родовищ. Протягом 1960–1967 рр. він обіймав посади начальника лабораторії та геологічного відділу в нафтопромисловому управлінні «Надвірнафта», а впродовж 1967–1969 рр. — начальника відділу тресту «Прикарпатбурнафта», де брав участь у відкритті Богородчанського газового, Бухтівського і Довбушансько-Бистрицького нафтових родовищ.

З 1969 до 1986 р. Володимир Степанович очолював відділ розробки нафтових та газових родовищ ЦНДЛ об'єднання «Укрнафта», де займався проектуванням й аналізом розробки

нафтових і газоконденсатних родовищ Прикарпаття, а також оперативним аналізом розробки нафтових родовищ об'єднання «Укрнафта». У 1974 р. захистив кандидатську дисертацію.

Упродовж 1986–2004 рр. В. С. Іванишин працював в Українському державному геологорозвідувальному інституті (м. Львів) на посадах старшого й провідного наукового співробітника, завідувача відділу пластових систем (1993–2003). Займався обґрунтуванням коефіцієнтів нафтогазоконденсативилучення нових родовищ України і Литви.

З 2004 до 2012 р. Володимир Степанович обіймав керівні посади, зокрема головного геолога, заступника генерального директора з питань геології та розробки нафтових і газових родовищ у ТОВ «Укрнафтогазінвест», ТОВ «Трубопласт», ДП «Укрспецзамовлення», де брав участь у відкритті й розробці Старобогородчанського і Північнозаріччяньського газових, Зворівського й Бабино-Галівського нафтових родовищ.

В. С. Іванишин є автором понад 90 опублікованих праць, трьох монографій (серед яких перше ґрунтовне видання українською мовою «Нафтогазопромислова геологія» для студентів, викладачів, науковців та інженерно-технічних працівників галузі), трьох винаходів, співавтором перекладу монографії М. І. Юрківа «Фізико-хімічні основи нафтовилучення», а також співавтором монографії «Нафта і газ України», монографії українських і польських вчених «Нафта і газ Прикарпаття» та праці «Атлас родовищ нафти і газу України».

Нині Володимир Степанович працює експертом Державної комісії України з запасів корисних копалин та ЦКР Міненерговугілля України.

Він — член Всеукраїнської нафтової асоціації Світового нафтового конгресу, почесний розвідник надр. Нагороджений орденом «Бізнес. Слава», медаллю ім. В. І. Луцицького.